

94
τις χωμαίς καὶ τῆς βασιλείας τῆς αἰῶν, ἐν χερσὶ τοῦ κυρίου καὶ ἡμῶν. Ὡς ἡ δόξα
εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ

ΛΟΓΟΣ ΙΔ΄.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΟΥ,
Περὶ Ελεημοσύνης.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Τῆς Ελεημοσύνης ὁ λόγος, Ἀδελφοί, δὲν εἶναι ἀρμόδιος μόνον εἰς τὰς πλείους
καὶ Ἀρχοντας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς πτωχὰς καὶ κενὰς εἶναι καταπολλὰ ἀφελί-
μος καὶ σέλιος εἶναι εἶναι καὶ τινὰς ὅπως νὰ βροῦται ὑπὸ τῆς ζήτησιν καὶ εἰς αὐτὴν εἶναι
ὁ λόγος ἐκείνος τῆς ἐλεημοσύνης ἀρμόδιος, ὅτι ἐκεῖνος εἶναι τὸσον πολλὰ πτω-
χὸς καὶ ἄπορος, ὅπως νὰ μὴ ἔχη καὶ δύο σάκεα. διότι δύνανται εἶναι καὶ ὑπὸ ὀλίγων
ὀλίγα νὰ δόσῃ τινὰς ἐλεημοσύνην, νὰ ὑπερβῇ ἐκεῖνος ἐπὶ δίδεν πολλὰ, καθὼς
ἐκείνη ἡ χήρα, διότι ὁ θεὸς δὲν μετὰ τὴν ἀριθμὸν τῶν δεδομένων ἀντιλαμβάνεται, ἀλλὰ ὑπὸ τῆς
προαίρεσιν τῆς διδοῦσιν μετὰ τῆς ἐλεημοσύνης τὸ μέγεθος. Καὶ τὸ εἶναι νὰ
προσέσωμεν τὴν ἀλήθειαν, πῶς μόνον δύο ὁβωλὲς ἔδωκεν ἡ χήρα ἐκεῖνη ἐλεημοσύ-
νην, ἡ γὰρ δύο φώλαις, ἡ ὅποια καὶ τοὺς μόνους ἔχον, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐλυπήθηκε
διὰ τὸ εἶναι ὅτι ἡ ἐπαίνεσι, διότι δὲν ἐσχεδίασεν τὴν πλῆθυν τῆς χρείας, ἀλλὰ τὴν
ποθυμίαν καὶ ἀποκρίσιν ὅτι ἂν ἔχωμεν ποθυμίαν καὶ συμπάθειαν εἰς τοὺς δεομένους, δὲν
μᾶς ἐμποδίζει ἡ πτωχεία. Ἐν τῇ παλιν, ἔστι δὲν ἔχωμεν ποθυμίαν καὶ ἰλαρότη-
τα, δὲν γίνεται καμία ἀφέλεια ὑπὸ τῆς ἐνθυμίας τῆς πλῆθους ὅπου ἔχομεν. Ὁλο-
τὸ τοιοῦτον ἀνελεήμονες πλούσιοι φεικτοτέρως κόλασιν ἔχουσιν, ὑπὸ τῆς πτωχείας, διό-
τι οὐδὲ ἡ ἐνθυμία τῶν πλούτων ἐκείνη καταφύεται εἶναι ἡμεροὶ ἐν μεταδότοις εἰς
τοὺς πτωχὰς. Καὶ μήκε λέγεις, ὅτι ἔδωκε τινὲς πολλὰ ἐλεημοσύνην, διότι ἂν
ἔδωκεν, ἀλλὰ δὲν ἔδωκεν καὶ τὸ φέρον, καθὼς λέγει ὁ Ἀπόστολος, ὅτι ἔδωκεν
ἰλαρότητι, καὶ ὁλοτὸ δὲν θέλει φύγη ὑπὸ τὴν κόλασιν. Καὶ ὁ ὁλοτὸς ἔχει
εἶναι δύνανται νὰ σωθῇ πλείους; Καὶ καταπολλὰ δύναται, διότι καὶ ὁ Ἀβραάμ
ἦτον πλούσιος ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπων. Εἶδε, αὐτὸν τὸν πλούσιον; βλέπε πᾶρα καὶ τὸ
κέρδος τῆς φιλοξενίας αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, ἐφάνη εἰς αὐτὸν ὁ Θεός ἐν
χρήματι τριῶν ἀνδρῶν ἐδαιτόρων, καθήμενος αὐτῷ ἐπὶ τῷ δένδρει τῷ μελασσοῦ, καὶ
παρὰ τοῦ, ὡς τοὺς ἔδωκεν, ἔδραμε, καὶ ὁλοτὸν αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ δένδρει αὐτοῦ καὶ
ὡς χαρῶς μετὰ πολλῆς τῆς δεξιότητος ἐφειχάρας καὶ πάλιν δὲν ἔδωκε πῶς
ἦτον ὁ Θεός, ὅπως ἦλθε πρὸς αὐτὸν. Καὶ πῶς μὴ ἔπρεπε; ἐπροσκύνησεν αὐτοῦ, καὶ λέ-
γει εἰς με καταδέχεται, αὐτὸν μετὰ τὴν ἀνάξιον, κοπιᾶστέ εἰς τὴν φρόνησιν μου

κατα-

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΟΥ.

95

κατοικίαν. Εἶδε, τί θατόρθωσεν ὁ τίμιος γέρον τὸ μισθώμενος; ὅχι ὑπὸ σκέπῃ
τινὸς καθήμενος, ἀλλὰ, ὡς ἂν ξένος καὶ στρατοκόπος, ὁ πλείσιος, ὁ ἐν γένει, ὁ μέγας
Πατριάρχης Ἀβραάμ. Ἀφικέ λοιπὸν τὸ σῶντί του, τὴν γυναικα, τὰ παιδία, τὰς
δούλας ἐν γένει καὶ κυνηγήσῃ, καὶ ἀπλῶς τὸ δίκτυον τῆς φιλοξενίας, μήπως ξένος,
ἢ στρατοκόπος ὡς δαδράμῃ καὶ φύγη ἀφ' ἑαυτοῦ ὑπὸ τὸ σῶντί αὐτοῦ. Καὶ βλέπε τί
κάνει. δὲν ἔσειλε δούλον, ὅπου εἶχε τριακοσίους δεκά καὶ ὀκτὼ, διότι ἐγνώριζεν,
ὅτι τὸ γένος τῶν δαδράμῶν εἶναι ἀνάμελον καὶ ὀκνηρὸν, μήπως θέλει νυσάξῃ ὁ δού-
λος, καὶ παρὰ δαδράμῃ ὁ ξένος, καὶ χάσῃ τὸ κυνήγι, ἀλλὰ αὐτὸς ἄτος του ἐπήλθῃ, καὶ
ἐκείνους εἰς τὸ δρόμον καὶ εἰς τὴν κούσιν τῆς ἡλίας. Βλέπε τὸ Ἀβραάμ. ἰδὲ τὸ πλέ-
σιον καὶ ἀλήθειαν. Για εἰπέμεν, ὁ πλείσιος, καταδέχεται εἰς ὅσον καὶ νὰ ἰδῇς πτωχόν,
ἢ νὰ τὸν ἀποκρίσῃς, ἢ νὰ σιωπῇ μετ' αὐτόν, ἢ καὶ νὰ τὸν παρηγορήσῃς, εἰς καὶ δὲν
τὸ δώσης; Καὶ ἐσχεδίασεν λέγει ὁ Ἀβραάμ, ἐπροσκύνησεν αὐτὸς, ἀλλὰ δὲν τὰς
ἐγνώριζε. Δὲν ἦτον τὸσον θαυμαστόν, ὅτι τὸ Θεὸν ὑπερέβησεν. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀνεγνω-
ρημίαν αὐτοῦ φεικτοτέρως ἐφάνη αὐτῷ ἡ ποθυμία τῆς φιλοξενίας. Προσκαλεῖ καὶ τὴν
Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, διὰ νὰ κάμνῃ μαζί τὴν φιλοξενίαν, διότι ἐτὶ ζῇ φέρεται
ἡ σιωπία καὶ τὸ Ἀνδρόγυνον ἀντάμα νὰ κάμνουν τὴν φιλοξενίαν, ἢ νηστειαν, ἢ ἐλεη-
μοσύνην, ἢ ἄλλω τινὰ ἀρετὴν. καὶ λέγει αὐτῇ πᾶσι γοργὰ καὶ ζύμωσι μετὰ σί-
ταν δαλὸν φώμιν, νὰ φιλιώσωμεν τοὺς φίλους ὅπως μᾶς ἔσειλεν ὁ Θεός. Ἡ δὲ φιλό-
ξενος Σάρρα δὲν ἐπαρήκασε τὸν λόγον αὐτοῦ, δὲν ἀντιλογηθῇ αὐτῷ, δὲν εἴπῃ, ὡς ἂν
πολλὰς γυναῖκες τῶν καρῶν γὰ ἰδῇς, τί τὸ τοιοῦτον, ὅπως μετὰ ἑνὸς ἐμένα ὑπὸ τὴν Ἀν-
δραμῇ; ἢ μὴ νὰ εἶμαι ἐγὼ μελῶν, ἢ φώμιν γυναῖκα, νὰ σὲ ζημώω φώμιν; ἐγὼ
ἔχω τὸ πλοῦτόν μου ἐπὶ τὴν πορὶ καὶ μετὰ, καὶ τὸ σῶσι σκλάβαις, καὶ δὲν λέγεις ἐκεῖναις,
ἀλλὰ ἐμένα; Δὲν εἴπῃ ἐτὶ ζῇ ὅπως Ἀρχοίτῃς, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ἐκαμὲ τὸ φρό-
ναγμα τῆς Ἀνδρόγυνος. Ποῦ νὰ εὕρῃς τοιαύτας γυναῖκες τὴν σήμερον ἡμέραν; ἐπὶ τὰ
καταδέχονται νὰ κάμωμεν τὸν λόγον τῶν ἀνδρῶν; ὅχι. μόνον τὰ χεῖρά τους βλέ-
πεις φεικτοτέρως μετὰ τὰ πόσων πενήτων πλεονεξία βασάζει. Δεῖξε τὸ
χέρι τῆς Σάρρας, τί φορεῖ, ἐπὶ εἶναι ἐνδεδυμένον ἐλεημοσύνην, ἐπὶ φιλοξενίαν, ἀ-
γάπην καὶ φιλοπώριαν. Λέγει τῇς ὁ Ἀβραάμ. ἀπέδρασε γοργὰ, καὶ ζύμωσι τρία
μέτρα σιμιγδαλὶ μετὰ τὴν λεπτήν σίταν, ἐπὶ αὐτῇ ἔδραμε εἰς τὴν ἀγγέλιον τῆς βοῶν
ἐμμορῶσαι τὸν κόπον, διὰ νὰ μοιράσῃς καὶ τοὺς σιφάνους παρὰ Θεῷ. Εἴπα ἔσφαξε
τὸ μοσχάρι καὶ τὸν ἀμῶνα. ὡς νῦν ἔδραμεν ὁ γέρον, ὅτι τὸ ἔδωκεν αὐτοῦ πρὸς
τὴν ἀγάπην τῆς φιλοξενίας. Ἐκεῖνος ἰδὲ τὸ Ἀφέντιον τοσοῦτον δέλων, ὅπως ἐβά-
σα τὸ μοσχάρι, καὶ τὸν ἄρτος δὲν τὸ ἐβάρυνε, διότι ἡ ποθυμία τὴν ἐλάφρυνε. Τί γὰρ
εἴπῃ ὁ φρόνητος εἰς ἀνταπόδοσιν τῆς φιλοξενίας τῆς Ἀβραάμ; καὶ τὸν καρῶν
τὸν φῶμιν δέλω ἔλθῃ, καὶ θέλει ἔχει ἡ Σάρρα τὸν. Ἰδὲ, ποῖον καρπὸν ἐβλά-
στησεν ἡ φιλοξενία; ἢ ἔφαπε; ὡς παχύν, ὡς ὠραῖον; ὡς τὸ σαφύλι ἐμάν-
εισε πρὸς τὴν καρῶν; Τέτοιοι εἶναι οἱ καρποὶ τῆς ἐλεημοσύνης. Δεῖτε τὸ ὅτι μὴ τομι-
ζώμεν ἡμεῖς, πῶς ὀλιγοσύνει ὁ βίος μας, ὅπως δίδωμεν ἐλεημοσύνην, ἀλλὰ πλε-
θύνει καὶ ἀμῶνα δὲν σῶνται τὰ ἐλεήμονος ὁ βίος, ἀλλὰ φεικτεύει, διότι εἶναι κα-

ποια